RAAD VAN STATE
afdeling Wetgeving

advies 59.436/3
van 20 juni 2016

over

een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘tot wijziging van bijlage I en II bij het besluit van de Vlaamse Regering van 4 februari 1997 betreffende de verplichte bijdragen bestemd voor de promotie en afzetbevordering van de Vlaamse producten van de sectoren landbouw, tuinbouw en visserij’

‡LW-CAGQPAJFE-FJEDGVT‡

Op 19 mei 2016 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Omgeving, Natuur en Landbouw verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘tot wijziging van bijlage I en II bij het besluit van de Vlaamse Regering van 4 februari 1997 betreffende de verplichte bijdragen bestemd voor de promotie en afzetbevordering van de Vlaamse producten van de sectoren landbouw, tuinbouw en visserij’.

Het ontwerp is door de derde kamer onderzocht op 7 juni 2016. De kamer was samengesteld uit Jo BAERT, kamervoorzitter, Jan SMETS en Jeroen VAN NIEUWENHOVE, staatsraden, Jan VELAERS en Bruno PEETERS, assessoren, en Greet VERBERCKMOES, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Githa SCHEPPERS, eerste auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 20 juni 2016.

*

‡LW-CAGQPAJFE-FJEDGVT‡

STREKKING EN RECHTSGROND VAN HET ONTWERP

1. Het voor advies voorgelegde ontwerp bevat verscheidene wijzigingen van de bijlagen I en II bij het besluit van de Vlaamse Regering van 4 februari 1997 ‘betreffende de verplichte bijdragen bestemd voor de promotie en afzetbevordering van de Vlaamse producten van de sectoren landbouw, tuinbouw en visserij’.

Met de ontworpen wijzigingen in bijlage I wordt beoogd de erin gebruikte terminologie af te stemmen op de terminologie in het keuringsreglement voor zaaizaden. Voorts wordt de bijdrage ook opgelegd aan leveranciers van zaaizaad die in “Vlaanderen” (lees: het Vlaamse Gewest) actief zijn en niet enkel aan diegenen die er gevestigd zijn. De wijzigingen houden ten slotte ook in dat de handelaars en handelaars-bereiders (lees: leveranciers) van pootgoed geen bijdragen meer verschuldigd zijn, blijkbaar omdat er geen eenduidige lijst van de betrokken leveranciers kan worden vastgesteld (artikel 1 van het ontwerp).

De ontworpen wijziging in bijlage II strekt ertoe de verplichte bijdrage in het promotiefonds “groenten en fruit” voor telers van appelen en peren te verhogen tot 40 euro per hectare teeltoppervlakte (artikel 2).

2.1. Het ontworpen besluit vindt rechtsgrond in artikel 11, tweede lid, van het decreet van 7 mei 2004 ‘tot oprichting van het privaatrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigd agentschap 'Vlaams Centrum voor Agro- en Visserijmarketing'’. Bij die bepaling wordt de Vlaamse Regering gemachtigd om op initiatief van het Vlaams Centrum voor Agro- en Visserijmarketing (hierna: VLAM) de bijdragen, de bijdrageplichtigen en de inningsvoorwaarden vast te stellen en ze algemeen bindend te verklaren voor alle betrokken marktdeelnemers. Het VLAM kan dit initiatief alleen nemen als de bijdragen, bijdrageplichtigen en inningsvoorwaarden in kwestie werden goedgekeurd in de betreffende sectorgroep.[1]

2.2. Overeenkomstig artikel 11, derde lid, van hetzelfde decreet wordt het te nemen besluit “van rechtswege opgeheven met terugwerkende kracht tot op de dag van de inwerkingtreding ervan als [het] niet bij decreet [is] bekrachtigd in het jaar dat volgt op dat van de bekendmaking ervan in het Belgisch Staatsblad”.

De stellers van het ontwerp zullen erop moeten toezien dat tijdig het initiatief voor die bekrachtiging wordt genomen.

VORMVEREISTEN

3. De gemachtigde bezorgde een beslissing van de Europese Commissie van 28 mei 2015[2] naar aanleiding van de aanmelding van de steunregeling “Promotiefonds Visserij en aquacultuur” bij de Europese Commissie. In die beslissing wordt met verwijzing naar het arrest

[1] De gemachtigde bezorgde de documenten waaruit blijkt dat de ontworpen regeling effectief gesteund is op een initiatief van het VLAM en dat de goedkeuring in de betrokken sectorgroepen werd verkregen.

[2] C(2015) 3549 final.

‡LW-CAGQPAJFE-FJEDGVT‡

Doux Élevage van het Hof van Justitie[3] geconcludeerd dat de aangemelde regeling geen staatssteun uitmaakt, omdat het gaat om bijdragen van ondernemingen uit de sector die door hen worden voorgesteld en door de overheid slechts verbindend worden gemaakt en waarvan de opbrengst volledig wordt gebruikt voor de door de sector vastgestelde maatregelen.

Subsidiair steunt de Europese Commissie ook op de *de-minimis*verordening[4] om aan te nemen dat de betrokken regeling, gelet op de beperkte bedragen die ermee zijn gemoeid, niet als staatssteun moet worden beschouwd en vrijgesteld is van de aanmeldingsverplichting. Deze conclusie geldt ook voor de ontworpen regeling, zodat de aanmelding effectief niet vereist is. De maximale bedragen inzake *de-minimis*steun moeten dan wel voor elke betrokken onderneming in acht worden genomen.

DE GRIFFIER DE VOORZITTER

Greet VERBERCKMOES Jo BAERT

[3] HvJ 30 mei 2013, C-677/11, *Doux Élevage*, punten 23 tot 45. Zie ook HvJ 13 maart 2001, C-379/98, *PreussenElektra*, C-379/98, punten 58 tot 66 en HvJ 15 juli 2004, C-345/02, *Pearle*, punten 35 tot 39.

[4] Verordening (EU) nr. 1407/2013 van de Commissie van 18 december 2013 'betreffende de toepassing van de artikelen 107 en 108 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie op de-minimissteun'.

‡LW-CAGQPAJFE-FJEDGVT‡